

KEDVES BARÁTAINK!

Jelige: „Lex minimi”

A Boronkay Baráti Kör életében több olyan meghitt ünnep, megemlékezés és találkozó van, amelyet hagyományosan mindig megtartunk. Ezekre meghívjuk tagjainkat, s kisebb-nagyobb számban össze is jövünk. Az alkalomhoz méltóan emlékezünk, beszélgetünk, vagy csak a találkozás örömeiben öregdiákként közösen gondolkodunk. Minden év novemberében ilyen alkalom a halottak napja. A halottak napja (Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum) keresztény ünnep az elhunyt, de az üdvösséget még el nem nyert, a tisztítóúton lévő hűvekért, szeretteinkért. Mi Boronkay Gyuri bácsi és felesége síremlékénél állunk meg ilyenkor, rájuk emlékezünk, s gyújtunk gyertyát értük. Az idei találkozón Kovács Kálmán gépésztanárunk és öregdiákunk mondta el gondolatait, amelyet megosztunk Mindnyájatokkal.

Amikor tegnap reggel Dian János tanár úr felkért, hogy halottak napja alkalmából szóljak Boronkay tanár úr hamvai felett, az első pillanattól magától értetődő volt számomra, hogy még ha halottak napjára készülünk is, Boronkay György és életének társa síremléke mellett csak az életről, a termékeny és szolgáló életről lehet beszélni. Az övéről és úgy általánosságban a jó gyümölcsöt termő életről.

Halottak napja előtt állunk, emlékezve rájuk, akik tegnap, az elmúlt évben vagy régebben még közöttünk, mellettünk voltak, utat mutatva előttünk jártak, vagy bátorítást adva mögöttünk álltak.

Azokra, akiknek emberi értékeivel, erőt adó szeretetével már életükben tisztában voltunk, abból nap mint nap táplálkoztunk és azokra, akiknek jelenlétét életükben nem értékeltük méltóképp, csak az általuk hagyott úr siket zúgása ébreszt rá fájó hiányukra, ám már fájdalmasan megkésve.

Itt is és más hamvak felett is csak az életről érdemes beszélni. Annál is inkább, mert az Ígéret és az ezen nyugvó hitünk szerint Arany Jánosunk szavaival: „a LÉLEK él: találkozunk!”

*Nézzetek rám borzalommal,
ha meghalok:
az a halott a koporsóban
nem én vagyok.*

Csak hamu az, elomló televény.

A láng eltűnt. A láng, – az voltam én...

üzeni az egri remete, Gárdonyi Géza. Igen, és az a láng, Boronkay tanár úr életének lángja is, most is világít és meleget ad. Szól a szolgáló életről, a rábizottak szolgálatáról.

Üzeni, hogy a szolgálat az ember számára nem különleges tevékenységek körét jelenti, hanem az életmódját.

Mert az ember azzal szolgál, ahogy a mindennapi dolgait végzi; ahogy benne él kisebb-nagyobb közösségeiben; ahogy dolgozik; ahogy jelen van otthonában, az utcán, az iskolában vagy ahova éppen dolga viszi. Mert attól szolgálat bármi is, hogy hasznára akarunk lenni és hasznára is vagyunk azoknak, akik között épp vagyunk. Ilyen szolgáló élet volt Boronkay tanár úr élete.

Fotó: Dian János

Az elmúlt időszakban több öregdiákunk a tagdíján felüli JELENTŐS ÖSSZEG befizetésével is támogatta a Boronkay-Ujvári Alapítványon keresztül a Boronkay Baráti Kör működését. Ezúton is szeretnénk megköszönni Dr. Ahmási József 1958/A, Krebsz Tibor 1979/D, Simor Anton 1958/A, Szíjjártó János 1963/C és Zoller József 1962/A adományát.

*Eröss Sándor,
az alapítvány kuratóriumi elnöke*

Sokat gondolkodom, hogy ha egyszer majd megállunk a Nagy Bíró előtt, mit tehetünk a mérleg serpenyőjébe, ami a megbocsájtó kegyelem mellett egy kicsit talán segít bennünket abban, hogy jobb keze felől állítson.

Azt gondolom, amit magunknak gyűjtünk, minden itt marad. Csak azt visszük magunkkal, és azt tehetjük abba a bizonyos serpenyőbe, az marad a miénk örökre, amit másoknak adtunk. Akár fizikai, anyagi segítséggel, akár tápláló, erőt adó, vizsgálató szeretettel.

Emberi megítélés szerint Boronkay tanár úr gazdag csomaggal érkezett a megmérettetéshez, hisz alkotó élete során csak adott és adott.

Hála és köszönet termékeny életéért és élete párjával együtt találjanak kegyes elfogadást az Örök hazában. Ammen.

Kovács Kálmán

ISKOLÁNK NÉGY ÉVTIZEDE AZ ELEKTRONIKAI SZAKKÉPZÉSBEN, A KEZDETEKTŐL NAPJAINKIG (1978 – 2018)

— A VILLAMOS IPARI KÉPZÉS TERÜLETÉNEK BEMUTATÁSA —

Az iskola szervezetileg 1950. augusztus 15-én alakult, gépész szakemberek képzésére. 1951. október 1-én az iskola a Közoktatási Minisztérium határozatával önállósult és ezzel egy időben a Kohó és Gépipari Minisztérium felügyelete alá helyezték. Az intézmény neve ekkor Technikumra változott. 1969-ig folyt technikus képzés, majd ezt követte a szakközépiskolai rendszer kiépítése, mely 1973-ban fejeződött be.

Az iskola képzési jellege 1978-ban alaposan megváltozott, a kiépülő szakmunkás képzési célú osztályok indításával, melyek gépipari, műszeripari és villamos ipari szakon indultak. Így, többek között a mi területünkön is ekkor indult meg a képzés. Első ütemben egy elektroműszerész – 614-es szakmaszámú – osztály indításával, *Belányi László*, *Erőss Sándor* és *Órhegyi Imre* közreműködésével, *Hirling József* műszaki igazgatóhelyettes irányítása mellett. Az elméleti területen a szakmai tantárgyak ismeretanyagát először *Szentpéteri Imre* mérnök tanár kollégánk, valamint felesége *Szentpéteri Imréné (Magdika)* irányítása mellett sajátíthatták el tanulóink, akikhez később *Pszota József* villamosmérnök kolléga csatlakozott. Az első elektroműszerész osztályt követte a későbbiekben – 1980-ban – két párhuzamos osztály, de már a 601-es számú elektronikai műszerész szakmában. (Először a 4+0-ás, majd a 4+1-es képzési profillal). Ekkor tanulóink az érettségi bizonyítvány

mellé, szakmai végzettséget igazoló szakmunkás bizonyítványt is kaptak. Erre az időszakra datálódik az ún. „K”-osztályok érettségi vizsgája is, mely egyben főiskolai, illetve egyetemi felvételinek is elfogadott volt.

Saját erőből létrehoztunk 3 db gyakorlati munkavégzésre alkalmas műhelytermet, melyekben 12-12-12 tanuló egyidejű foglalkoztatása vált lehetségessé. Felszereltük az egyes tanuló munkahelyeket a szükséges kéziszerszámokkal és kisgépekkel, valamint mérőműszerekkel.

Kezdetben a műszerparkunkat, a Dunakeszi Mechanikai Laboratóriumban történt „generációs váltással” felszabaduló, de lényegében használható, működőképes műszerek alkották. Ezeknek a műszereknek iskolánkhoz kerülését *Szlovik Ferenc* akkori főmérnöknek köszönhetjük. Az indulás pillanatában akkor ez hihetetlen segítség volt számunkra. Az első időszakban a már említett műhely helyiségekben tudtuk a mérési órákat is megtartani, így egy-egy helyiség

kettős feladatot látott el, tehát egyidejűleg volt műhelyterem és mérő laboratórium is.

A rendkívül agilis igazgatóknak – *Dr. Molnár Lajosnak* – valamint azt őt körülvevő lelkes és odaadó villamos munkaközösségi tagoknak köszönhetően hónapról-hónapra, évről-évre sikerült mindig továbblépnünk, bővülnünk, fejlőd-nünk. A fejlődés nem csupán az új szakok indításában, hanem a tárgyi eszközök, létesítmények vonatkozásában is megmutatkozott. Korszerűsítettük képzési szakterületünket új villamos automatika mérőlaboratóriummal, melynek berendezési, felszerelési tárgyait 1989 nyarán a teljes szabadságuk feláldozásával valósította meg *Gyimesi Sándor* és *Erőss Sándor* kolléga.

Az elektroműszerészképzést követte az elektronikai műszerészek (601-es szakma), majd a számítástechnikai műszerészek (612-es szakma) képzésének időszaka.

1984-ben lehetőségünk adódott először csak levelező tagozaton, majd pedig 1988-tól ismételt nappali tagozaton is technikusokat képezni. Igaz először, csak kis csoportos formában, majd később nagy létszámok mellett, osztály keretben. Az új technikus képzést két területen biztosítottuk tanulóinknak, melyből az egyik választási lehetőség az ipari elektronikai, a másik a műszaki számítástechnikai technikus képzés megszerzése volt. Az emelt gyakorlati óraszámok lehetőséget adtak arra, hogy a szakterület bér munka tevékenységét is folytasson. Többek között audiovizuális eszközök karbantartását végeztük Vác város és a környék iskolái számára, ami éves szinten akkor 3 millió forintot bevételt „hozott” az iskolának.

A személyi számítógép megjelenése további változást indított el. Az 1988-ban megindult számítástechnikai technikusképzésből nőtt ki az informatikusképzés, amit 1991-ben a paksi modell átvételével a programozó képzés követett.

1988 ősztől 1989 nyaráig lehetőség adódott a gyakorlati képzést szolgáló épület-tömb alapterületének bővítésére, ráépítéssel.

Ez további két szint ráépítését jelentette a már meglévő épületre. Így kialakíthattunk három villamos mérőlabort, három szakelmeleti tantermet, két tanári szobát és a szükséges szociális helyiségeket is. Ezeket a tantermeket időközben sikerült a legkorszerűbb műszerekkel, számítógépes hálózattal és megfelelő bútorzattal is felszerelni.

Természetesen ez köszönhető volt akkor a vállalatoktól, gazdálkodó szervezetektől közvetlenül befolyt szakképzési pénzeknek és azok racionális felhasználásának. A világbanki kísérletekhez iskolánk 1994-ben csatlakozott. Korábban - 1992 - csak, mint „program-követők” működtünk közre és nem, mint akkreditált, hivatalosan kinevezett intézmény vettünk részt a programban.

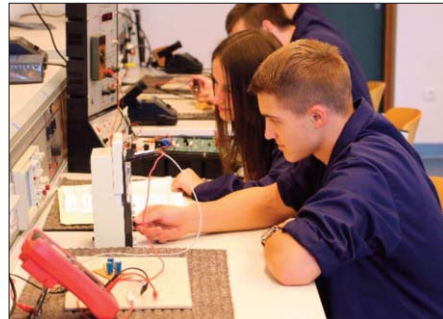
Elmondható, hogy iskolánkban négy évtizede folytatunk képzést a gyengeáramú villamosipari és informatikai szakterületen.

Iskolánk önálló tanüzemi épülettel rendelkezik, melyben kizárólagosan a szakmai oktatás folyik, mind az elméleti, mind pedig a gyakorlati munkavégzés és a laboratóriumi gyakorlatok bonyolítását illetően.

Ebben az épülettömbben többek között 3 db - egyenként - 36 fő tanuló befogadására alkalmas elméleti szaktanterem és 3 számítógépterem található, mely termenként 20-20 tanuló befogadására alkalmas.

A gyakorlati képzést és a manuális feladatok végrehajtását szintén három gyakorlati műhelyteremben lehet végezni, mely műhelyterem egyenként 60 m² alapterülettel, 12 fő tanuló befogadására alkalmasak. A műhelyekben 1-1 tanári vezérlőpultot és 12 tanulói munkahelyet találunk a szükséges kéziszerszámokkal és egyéni eszközökkel felszerelve. A tanári vezérlőpultból adható ki minden egyes tanuló munkahelyére külön-külön, illetve együtt a szükséges szabályozható (0-tól 42 V-ig) váltakozó és egyenfeszültség, a 24 V-os pákafeszültség és természetesen a hálózati 230 V is. Ez minden

tanulói munkahelyen megfelelő védelemmel, „vészkioldóval” van ellátva. Természetesen a tanulók rendelkezésére állnak megfelelő kézi műszerek (analóg és digitális változatban) is. Ezen kívül termenként 2-2 db komplett mérőhely (elektronikus műszerekkel felszerelve: tápegység, jelgenerátor, oszcilloszkóp, csővoltmérő stb.) is megtalálható, ahol a

tanulóknak módjában áll a megépített kapcsolásokat „éleszteni”, működőképességüket ellenőrizni. A gyakorlati műhelytermek fel vannak szerelve a legszükségesebb mechanikus munkák elvégzéséhez gépekkel, eszközökkel (lemezvágó olló - mely a NYÁK darabolását is biztosítja -, kis köszörűgép, fűrőgép, hajlítógép és a NYÁK fúrására egy raszter-fűrőgép) is.

Ezekhez a gyakorlati képzőhelyekhez tartozik még 3 villamos mérőlaboratórium, szintén 12-12 fő egyidejű munkavégzésére berendezve, mely berendezések megfelelnek az oktatott szakmák korszerű tantervi követelményeinek, elvárásainak. Ezek a termek rendelkeznek „hagyományos mérőhelyekkel” valamint a korszerű képzésre alkalmas EB-2000-es mérő berendezésekkel is (ld. az ábrát). Ezek a teljes elektrotechnika és elektronika oktatását hivatottak biztosítani.

Szakterületünkhöz tartozik még egy villamos automatika mérőlaboratórium is, ahol hps-gyártású boardok felhasználásával oktatható a villamos automatika tantárgy. Az eszközök segítségével elsajátíthatják diák-

jaink ebbe a tárgykörbe tartozó mérési feladatokat és azok gyakorlati alkalmazását.

Az utóbbi időben a környezetünkben működő vállalkozások, gazdálkodó szervezetek részéről egyre nagyobb igény jelentkezik a villamos területen végzett szakemberek iránt. Sikerült kellően jó kapcsolatot kialakítani a városunkban illetve a környékünkön található gazdálkodó szervezetekkel, vállalkozásokkal. A kikerülő kezdő szakemberektől elvárják, hogy kellő tájékozottságot mutassanak a legújabb technológiák, gyártási rendszerek vonatkozásában. Ismerjenek korszerű gyártási módszereket, berendezéseket, eszközöket és legyenek alkalmasak az önálló munkavégzésre. Tudják a korszerű berendezések szakszerű kezelését, működtetését.

Ennek a pressziónak engedve és a lehetőségeink figyelembevételével indítottunk el egy korszerűsítési folyamatot a szakterületünkről kikerülő diákjaink számára.

2003. év januárjában megvásároltuk iskolánk számára - 50 %-os oktatási kedvezményrel - a CADware Kft-től a cégük által forgalmazott EAGLE számítógépes tervező szoftvercsomagot.

Ez a program, oktatási célra, az iskola számítógépein korlátozás nélkül használható.

Nagy előnye, hogy áramkörtervező és egyben NYÁK (nyomatott áramkör) tervezőprogram, mely automatikus huzalozásra is képes. Kezelése viszonylag egyszerű és gyorsan elsajátítható. A diákság körében rendkívüli népszerűségnek örvend. Áramkörünket, melyet a képzés tematikája határoz meg ezzel, illetve a layout-programmal készítik el tanulóink.

2004. évben egy újabb lépést tudtunk tenni a korszerűsítés irányába, mégpedig a NYÁK-készítés technológiáját illetően. Eddig a megtervezett és fotóeljárással készített áramköri rajzolatot vegyi úton, maratással (maró anyag felhasználásával) alakítottuk

ki. Ez komoly gondot, problémát okozott, mivel egészségre ártalmas eljárás (savgőzök). A környezetvédelem szempontjából sem nevezhető „sima” ügynek, hiszen az elhasznált vegyi anyagot tárolni kell és közömbösítéséről, megsemmisítéséről is gondoskodni szükséges.

Ekkor született meg az ötlet, hogy a felesleges rézfelületet ne vegyi úton távolítsuk el a NYÁK-lemezről, hanem „hideg” technológiai eljárással, marással (gravírozással!).

Ehhez az eljáráshoz a GRAVOTRADE Kft. által forgalmazott GRAVOGRAPH IS 400-as számítógép vezérlésű gravírozógép bizonyult a legalkalmasabbnak. A gravírozógép környezetbarát technológiával és viszonylag kis időráfordítással képes közepes bonyolultságú NYÁK-panelt elkészíteni. Természetesen a NYÁK-tervezést a már korábban említett EAGLE és Layout programmal elkészítve, egy adatkábelen „átküldjük” az IS 400-as gravírozógép memóriájába és ezt követően a NYÁK legyártható.

A berendezéssel egyaránt készíthetünk egyoldalas és kétoldalas NYÁK-lemezeket, hagyományos (axiális és radiális kivezetéssel ellátott), illetve SMD alkatrészek beültetésére, beforrasztására.

2009-ben lehetőségünk adódott SMD forrasztóállomások beszerzésére pályázati úton.

Ebben az évben kezdődhetett el az iskola, pályázaton elnyert építési munkálatainak megkezdése. A projekt lebonyolításával *Dian János* műszaki igazgatóhelyettest bízták meg, aki sikeresen, határidőre, példa értékűen hajtotta végre megbízását. Az iskola 2010-ben megépült és az új, kibővített szárnyában található mérőlaborokba, elméleti szaktantermeibe sikerült a legkorszerűbb felszerelési tárgyak és eszközök beszerzését megvalósítanunk.

2012-ben iskolánkban került megrendezésre az OSZTV, mely kiemelkedő sikert jelentett számunkra. Mind a három dobogós helyet sikerült szakterületünk diákjainak „elhódítani”. A díj átadására a Szakma Sztár rendezvényen Budapesten került sor, és az ezen való részvétel rendkívüli megtiszteltetés volt számunkra.

A 2011–2017-ig terjedő időszakban sikeresen szerepeltünk a Pályaválasztási Kiállí-

tásokon, a Szakmák Éjszakája bemutatókon és nem utolsósorban a szakmai tantárgyi versenyeken és képesítő vizsgákon.

Kronológiai szempontból fontos dátumok az iskolánk életében:

- 1988-ban OSZTV döntő az iskolában (első nagy siker az elektromos területen, mivel *Kovács házy Tamás* megszerezte az első helyet a gyengeáramú szakmacsoportban),
- 1988/89. a TANÜZEM bővítése ráépítéssel, új helyiségek létesítése (laborok, elméleti termek, tanári helyiségek stb.),
- 1992. „világbanki követőként” a programhoz történő csatlakozás,
- 1994. akkreditált tagként részvétel a világbanki programban,
- 1997. OMTV döntő megszervezése és lebonyolítása iskolánkban,
- 1999/2000. ISO minőségügyi rendszer kiépítése iskolánkban (elsőként nekünk sikerült megvalósítani a középiskolák sorában),
- 2001. OMTV döntő megszervezése és lebonyolítása iskolánkban (második alkalommal!),
- 2003. az iskola kiköltözése a város északi határában található Szerűskertbe. (volt laktanya terület, ma Németh László u.),
- 2004. a TANÜZEM önálló fűtésrendszerének és villamos hálózatának kialakítása, megvalósítása,
- 2005. új impozáns főbejárat kialakítása a Kossuth tér felől, új közlekedő folyosó megépítése a teljes önállóság biztosításához,
- 2006. OSZTV döntő az iskolában,
- 2008. az új OKJ-szerinti átállás megvalósítása,
- Iskolánk fenntartója, Vác Város Önkormányzata nyolc neves iskola fenntartójával egyetemben alapítóként 2008. december 2-án létrehozta a CENTROSZET Szakképzés-szervezési Nonprofit Kft-t, vagyis

egy a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő Térségi Integrált Szakképző Központot, (TISZK-ünket a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet RT04-007/2008 számon regisztrálta),

- a Centroszet Szakképzés-szervezési Nonprofit Kft pályázatát adott be KMOP-2008-4.1.1 számon, mely sikerrel végződött iskolánk vonatkozásában,
- 2009. az iskola bővítésére elnyert pályázat építési munkáinak megkezdése
- 2010. Az új épületrész átadása, birtokba vétele. A projekt sikeres lebonyolítását *Dian János* végezte,
- 2012. OSZTV döntő az iskolában (Rendkívül sikeres szereplés! A három dobogós hely megszerzése),
- 2013. az Iskola fenntartójában bekövetkezett változás,
- 2013–2017-ig kiemelten eredményes szereplés a képesítő vizsgákon, szakmai megmérettetések.

Elmondható, hogy ma laborjainkban, számítógép termekben, műhelytermekben az ott tanuló diákok tényleg naprakész ismereteket szerezhetnek korszerű technikai eszközök megismerésével, alkalmazásával. A területen tanító kollégák pedig igyekeznek minden segítséget megadni és legjobb tudásukat felhasználva felkészíteni diákjainkat. Így joggal mondhatjuk, hogy XXI. századi ismeretekkel felvértezve kerülnek ki iskolánkból tanulóink, ami megkönnyíti továbbtanulásukat, illetve munkába állásukat.

Cél: a már meglévő rendszerek és eszközök korszerűsítése, továbbfejlesztése és képzésünknek a mindenkori piaci igényekhez történő igazítása. Ehhez pedig mindig kitartó, szakmailag megszállott, „fanatikus” munkatársakra van szükség, de így a siker is méltán remélhető.

Erőss Sándor

OSZTV döntőseink - 2003, Szombathely

LÁTVÁN(Y) - AZ OPTIKAI ILLÚZIÓK KIÁLLÍTÁSA

A Boronkay 2017–2018. tanévének első kiállításán az optikai illúziók témakörében állítottak ki a szervezők. (Horváth Balázs, Mojzes Zsófia, M. Kovács Éva) A kiállítást Németh Árpád festőművész nyitotta meg 2017. szeptember 7-én.

A Látván(y) látványa

„A tanév első tárlata egy rendkívüli kiállítás abból a szempontból, hogy szorosan együttműködtek a kollégák és a diákok annak érdekében, hogy az iskola növendékei egy olyan **Látván(y)t** kaphassanak a világunkról, amely valahol a tudomány és a művészetek határterületén áll” – mondta a kiállítóhely házigazdája, Mojzes Zsófia. A kiállított művek minden fogékony befogadót a Valóság és a Láthatatlan határmezsgyéjére vezethettek el, a Láthatatlannak, a Felfoghatatlannak a világát próbálták tágítani.

A kiállítás megnyitó egy vetített képes bemutatóval kezdődött. (A képeket Mojzes Zsófia, az idézeteket Teiszler Mária válogatta, a prezentációt Hujbert István állította össze.) Németh Árpád váci festőművész, az Új Szalon egyesület tagja nyitotta meg a kiállítást.

A tárlat egyik leglátványosabb és egyúttal legmunkaigényesebb darabja Puskás

Ferenc ikonikus fotójának újragondolása volt. A 203cm x 273cm-es kép, amelynek látványa csak távolodva áll össze a néző számára, 1131 különféle nagyságú fekete golyóból készült. E mű és egyben a kiállítás megálmodója Horváth Balázs, a Boronkay Arculat Stúdió munkatársa, személyes indítást érzett arra, hogy e látványos darabokat megmutassuk a diákoknak, s ezáltal mintegy beavatásban részesüljenek a vizualitás eme különös világába. Az ő tervei alapján készült a Szoba is, amely az egyforma magas embereket volt képes törpévé és óriássá varázsolni. Létrehozásában utolsó makettes-boronkays munkájával még részt vett Fodor Béla, idén ballagott diákunk is.

A segítők voltak

Birszki Levente, Együd Petra, Fodor Béla, G. Teiszler Mária, Gubicz Fanni, Hujbert István, Kis Dávid, Molnár Mónika,

LÁTVÁNY

Igen, nem.

A szoba mely törpéből óriást csinál.
A két különböző hosszúságú asztal.
A mozgó képek, amik mozdulatlanok.
A víz a fényt megtöri, mint vallató, akit vallat.
Ami látható nem mindig kézzel fogható.
Elmének kever, kavar, mutat, amit akar.
A valóság eltorzul, de látjuk mi elmozdul.
Mikor külső segítséggel, logikával és ésszel.
Meghatározzuk mi játék, mi a valóság és hogyan torzítja ezt elménk.
Mikor látásunk átver, másra kell hagyatkozni.
Hiába ismerjük természetét,
a délibáb ellen nem tudunk hadakozni.

Murányi Zsófia, Schwarcz Anna, Szász Anna, Tóthné Brassói Hilda.

A kiállítás megnyitóról az ESTV is beszámolt a 2017. szeptember 12-i Híradójában.

A Nemzeti Sport Online is kiegészítette a 2017.09.20-án a Puskás-projekt készítéséről szóló videónkat ezzel a címmel és szöveggel:

Golyókból Puskás-arckép? A végeredmény nagyon látványos lett.

Egészen különleges formáját választották a Puskás Ferenc előtti tisztelgésnek a Váci Szakképzési Centrum Boronkay György Műszaki Szakgimnáziumának tanulói. A készítő a magyar legenda ikonikus fotóját gondolták újra, és készítették el 1131 különféle nagyságú fekete golyóból.” h.i.

Fotó: Kiss Tünde

Ames szoba (Építette: Horváth Balázs, Fodor Béla, Mojzes Zsófia)

Pajor Ferencné bajnok futói körében (2016)

Diákolimpiai csúcsbeállító távolugróink (2017)

Fotó: Gaál Donát

FOLYTATHATJUK ... (!)?

Csak azért bátorkodom elkövetni azt az udvariatlanságot, hogy saját magammal kezdem, mert tényleg nagyon sokan megállítottak az utcán, rákérdeztek telefonon, hogy mi lett az igazgatói pályázatommal. Nos, a fenntartó úgy döntött, folytathatom az eddigi munkámat. Az idén tavasszal megismételt pályázaton már nem volt ellenem induló sem az én kérésemre, sem másképp. Sorszerű volt az is, hogy éppen a tanévzáró értekezletünk utolsó perceinél tartottunk, amikor telefonos üzenet érkezett *Dudás Tibor* főigazgatóntól, hogy ezúttal öt évre kaptam megbízást. Nincs olyan ember, aki tökéletesen végzi a munkáját, s olyan sem, akit mindenki szeret. Tisztában vagyok vele, hogy ez a kijelentés rám is igaz. Ugyanakkor nem tagadhatom, jól esett, amikor a bejelentés hallatán a tantestület (nagy része) ott a helyszínen, a tanulók pedig a tanévnyitón lelkesen tapsolva fogadták a hírt. Mindenesetre én úgy tekintek az előttem álló időszakra, mint eddig, azaz KÖZÖSEN megoldandó feladatok sorára.

Mindjárt itt volt a nyárra az, hogy több mint tíz új kollégát kellett felvenni a megnövekedett feladatok miatt, pedig csak *Pajor Ferencné* ment el a tanév végeztével nyugdíjba. Neki így utólag is egészségben eltöltött, tartalmas nyugdíjas éveket kívánunk, s köszönjük azt a hatalmas munkát, amelyet testnevelőként, munkaközösség-vezetőként és atlétika edzőként tett a Boronkayért három évtizeden keresztül.

Bevallom, én is meglepődtem egy kicsit, de az elektronika kivételével mindenhová sikerült alkalmasnak tűnő tanárt felvenni, összesen 13 főt.

Fenntartói kérésre most szeptember-

ben indítottuk a vegyész képzést. A területen érintett tanárok nagy energiákat fektettek a tanmenetek kidolgozásába, a hiányzó eszközök beszerzésébe. Ez utóbbi esetében meg kell említeni, hogy főigazgató úr egy havonta felhasználható keretet biztosított a számunkra, amely elegendőnek bizonyult az első tanévhez szükséges dolgok beszerzéséhez. S bár most csak fél osztályt indítottunk, de máris érezhető a nagy érdeklődés. Ez azért is öröm a számunkra, mert úgy tűnik, ismét két legyet ütethetünk egy csapásra. Hiszen a megnövekedett igény miatt, reményeim szerint jó tanulókat tudunk majd felvenni. Ugyanakkor a vegyészet a támogatott, azaz a „hiányszakmák” közé van besorolva, így a fenntartói elvárásoknak is jobban meg tudunk felelni, s remélhetőleg a működés finanszírozása is megoldott lesz.

Mivel ezen sorok írásakor már november mutat a naptár, természetesen beszámolhatok sporteredményeinkről is. Atlétikából *Diákolimpiai csúcscsal (!!!)* nyertük a fiú távolugrást. De e mellett szereztünk még két aranyat (lány gerely, fiú gerely), két ezüstöt (lány súly, lány magas) és egy-egy 4., 5. és 6. helyezést (4x1500 fiú, 4x800 lány és lány távol) a csapatversenyek országos döntőin. Ezzel mi lettünk a „*Legeredményesebb Középiskola*”.

Lezajlottak a duatlon versenyek országos döntői is. Itt is mi lettünk a „*Legeredményesebb Középiskola*” az elhozott három

arannyal (VI-os korcsoportos fiúk és lányok és egy fiú egyéni), három ezüsttel (V-ös korcsoportos fiúk és két egyéni), és két 6. helyezéssel. (Az iskolák közötti pontversenybe az 1–8. helyezések számítanak bele.) Természetesen megérdemelnék a diákok, hogy felsoroljuk a nevüket, de helyszűke miatt azt tanácsolom az érdeklődőknek, keressék fel honlapunkat, ott fotókkal kiegészített beszámolókat találnak. A versenyek felkészítői egyben felelősei *Niedermüllerné Karcag Ildikó* és *Nagy Péter* tanárok voltak. Természetesen azon túl, hogy köszönöm nekik a lelkes, időt, energiát nem kímélő munkájukat, köszönettel tartozunk azon testnevelő kollégáknak, akik besegítettek a munkába, de még náluk is több köszönetet érdemelnek azon egyesületi edzők, akiknek sportolói részt vettek ezen sikerek elérésében. A különböző csapatokban számos, általuk tréningezettett sportoló szerepelt. Vácról: Váci Női Kézilabda SE, Váci Kézilabda SE, Váci Reménység SE, Vác Városi Labdarúgó SE, Váci Kajak-Kenu SE, Vác Városi Evezős Club, Dunakanyar Kézilabda Akadémia. Nem váci sportegyesületekből: Gödi SE, MTK, Nagymarosi SE, Sződligeti P-P Kajak-Kenu SE, Dunakeszi Vasutas SE, Rév és Társai SC, FTC. Ez is bizonyíték arra, ha összerakjuk a tudásunkat, a jó szándékunkat, akkor igazán jó dolgok tudnak belőle kerekedni!

Fábián Gábor igazgató

Kiadja: Váci Szakképzési Centrum Boronkay György Műszaki Szakgimnáziuma és Gimnáziuma
Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6.
Telefon: 27/317-077
e-mail: boronkay@boronkay.hu
Felelős kiadó: Fábián Gábor
Archívum: www.boronkay.hu/hirlevelek
Lapterv, tördelés: Boronkay Arculat Stúdió